

بابا فرید گنج شکر نے اخلاقیات نوں انسانی جیون
دی کنجی قرار دیتا اے۔ کھل کے بیان کرو۔

بابا فرید پنجابی شاعری دے سب توں پہلے معلوم
تے باقاعدہ شاعرین جیناں د'اؤلام ساڈے کول توں دے طور
تے موجود اے۔ اوہناں د'اؤلق لقصوف دے جیتنے سلسلے نال سی
بابا فرید غزلی فارسی دے عالم سن پر اوہناں دی مخاطب خواہم
پنجابی بولن والکان پڑھ لوں سن۔ بابا فرید نے اوہناں لوکان
دی دینی قابلیت نوں مدنظر رکھ کے سدھے سادے انداز تے آسان
پنجابی زبان وچ فقائی تئیاں 'استعاریاں تے علامتاں
دا استعمال کیتا تاں جے لوک آسانی نال سمجھ سکوں۔

بابا فرید صوفی بزرگ عالم دین تے شاعر سن۔ اوہناں دی
شاعری دی صنف **شلوک** اے۔ بابا فرید دی شاعری وچ

اسلام دی تبلیغ تے اخلاقیات دا اہم واراں درس موجود اے
اوہناں دی شاعری دے موضوعات لقصوف 'وصرت الوجود'
عشق حقیقی 'فرشد اذکر' 'نیادی بے ثباتی' 'مور و تلبم دی تہ یا
عاجزی و انسااری' 'موت لئی تیاری' 'زباذکر' 'مناز دی ایجنٹ
دنیا داری' 'توفیق تے انسان دوستی' 'پس۔ بابا فرید نے اپنے
اخلاق و محبت تے اعلیٰ اخلاقی قوراں دے ذریعے ہر عظیم لوکان تے مسلمان
کیتا۔ اوہناں اخلاقیات نوں انسانی جیون دی کنجی قرار دتا اے۔

بابا فرید دی شعری صنف

بابا فرید دی شعری صنف شلوک اے۔

محمد آصف خاں "آکھیا بابا فرید" وچ شلوک دی
درج ذیل تعریف کیتی اے۔

"شلوک دو یا دو توں ودم مصرعیاں والی آن جیسی نظم"

اے جس نون کے لئے لکھنا ہو وہ ہے ایسے

وہج ہو شعاع دی قید میں ادب دی حمد توں کے

سرفکاری عشیر کا دے علم تر علم نون ہو شعاع بنایا جا
سند اے

شلوک دو لفظاں شاہ تے لوک "عالیٰ علیٰ بنیائے

ایسے دامن اے بادشاہ دی زبان - پنجابی ادب و ج

ایسے توں مراد اوہ شعر اے جیہڑا کسی ولی فقیر یا عوفی

دے موندہ توں نقلیا ہووے او سونج اخلاقی و چار
بیان کیتے تے ہووے۔

بابا فرید نے شلوکاں کراہیوں اخلاقیات دی پرچار

کیتی اے۔ ایسے لئی البیان دی شاعری نو حیاتی دی کئی

آکھیا جاندا اے۔

بابا فرید دے شلوکاں دے موضوعات

بابا فرید نے شلوکاں دے راسیوں اسلام

دی تبلیغ تے اخلاقیات دا پرچار کرن دی کوشش

کیتی اے۔ دین اسلام و ج وی اخلاقیات تے حقوق

العباد دا بھر واک دے موجود اے بابا فرید نے۔ اوہناں

نے "لقوف" عاجزی و انیساری "مناقضت دی مذمت"

لوک تے لایج دی مذمت "آخرت دی فکر" عبرت دا درس

کامل رسیر دی کھوج "عشق حقیقی" بیان "وحدت الوجود"

نون شلوکاں دا موضوع بنایا اے۔

ڈاکٹر غفران سید پورٹاں اپنی کتاب "فلاسیکی ادب"

و ج لکھیا اے

"بابا جی نے فارسی تے ارہ و ج شعر آکھے نیں جیناں"

وہج عجت الہی مخلوق نال پیار و عبادت جزی تے درویشانہ
 ٹھکننا تھکا ن مار جا اے۔ ایہناں شہراں نوں
 پڑھ تے معلوم ہو تدا اے بی بی بابا عبادت، ریافت
 تے جگر اتے دے نال نال اللہ دی یادنا لوں مخلوق
 نال پیار نوں و دھ سچھ دے سن۔

تصوف دا بیان

بابا فرید نے اپنی شاعری وچ تصوف
 نوں موضوع بنا یا اے۔ تصوف اوہ علم اے جیہدے
 نال نفس دی عفتائی، اخلاق دی پاکیزگی، اللہ ربیع
 باہری دنیا دی تھمیر تے تشکیل، نفسانی خواہشاں
 دا خاتمہ، ظاہر باطن دی اصلاح، اخلاقیات دا درس
 علواتے غیر اللہ توں پاک ہو جا تدا اے۔
 بقول حضرت امام قشیریؒ
 ”باطن دی تھمیر، اصلاح تے اخلاق دی طہارت
 دا ناں تصوف اے“

بابا فرید اسلام دے مبلغ تے اعلیٰ اخلاقی قدراں رھن
 والے صوفی بزرگ سن اوہ شریعت دے اصولاں تے حکماں
 دی سختی نال پیروی کردے تے دنیاوی لالچ توں بہت
 دور سن۔ اوہناں دے مطابق رب ذی معرفت دے
 وسائل حاصل کرن لئی دنیاوی لذتاں تے آسائشاں
 توں تڑک تڑنا ضروری اے۔ کیوں جے دنیاوی
 آسائشاں انسان توں رب توں دور تڑکے غفلت
 وچ مبتلا کر دیندی اے۔ شلوک وچ فرماتے ہیں۔

فرید اشکر کھنڈ، نوات، گڑ، ما کھیوں، ماجھاددہ
سولے و سوسو مٹھیاں، رب نہ تپن تدم

بابا فرید اسلامی تعلیمات دی روشنی و جہ فرما نڈے
نیں کہ آخرت و جہ پائی پائی دا حساب دینا پیلے گا ایس
لئی اوہ آسائنتاں تروٹی چھڈ کے نکری دی روٹی
یعنی روکھی سوکھی روٹی ڈھنڈال بنو کے پھر دے رہے
جدوں حکم لگدی اوہنیوں چپ مار کے اپنے نفس
نوں تسلی دے لیندے۔

فرید اروٹی میری کاٹھ دی، لاون میری حکم
جبہاں کھادی چو پڑی لھنے سینے دے دکھ

دنیادی ناپائیداری دا ذکر

بابا فرید اپنی شاعری و جہ دنیادی
بے ثباتی دا ذکر کر دے نہیں کہ ایہہ دنیا انری اے۔
ایس لئی انسان نوں کٹ پیا و دھ زنگی جین تو
بعد مرنا ای اے۔ ایس واسطے انسان نوں زنگی
دی گھپڈ و جہ رھنا نہیں چاہی دا۔
حدیث شریف اے۔

”دنیاء و جہ بویتیاں جائیداداں تے وڈیاں وڈیاں
کارتاں نہ بناو، نہیں تے تیس دنیادے ای سو
کے رہ جاؤ گے“

ایس توں باوجود انسان ایتھے وڈیاں وڈیاں کارتاں
کوٹھیاں، بنکے تے محل تعمیر کرن و جہ رہے ہوئے آں

فرید اکوفے منڈپ ماڑیاں اساریندے ہی گئے
کوڑا سودا کر گئے، گوریں جا پئے

اوہ ویکھ فرید اڈھیریاں جیناں تے لکھ پیئے
اودروں نہیں کوئی آیتے ایدروں لکھتے

فرعون، شداد، قوم عاد، ثمود، فرود
ول ویکھ کر انسان نوں عبرت پڑھ بھڑنی چاہیدی اے
کہ خدائی داد دعویٰ کرن والے انسان نوی وی دنیا
چھڈنی پئی اے۔

بابا فرید دنیا دی عمارتاں نوں ٹوڑتے جھوٹے کیندے
بھوٹے پائی نزار بے اگے درخت تے کجے ہانڈیاں دی
خوبصورت قبیل استعمال کر کے انسان دی بے شافی دا
درس دیندے فرمائے نہیں۔

کندھی اتے رکھڑا، چکرک بھوے دھیر
فرید اچھے ہانڈے رکھتے، چکر تائیں نیر

غماز پڑھن دی تلقین

غماز دین اسلام دا اہم رکن اے۔ قرآن
وہج ارشاد باری تعالیٰ اے۔

ان القلوب تنھی عن الفحشاء والمنکر
سے شب غماز پڑھتی تے بے حیائی دے نماں
تور وکدی اے

غماز دی اہمیت دا اندازہ ایس حدیث توں وی

بیوٹا اے کہ :
مومن تے کافر وچ فرق کرن والی شے نماز اے

بابا فرید اسلامی احکامات اٹے سختی نال پھل کردے
نیں تے دوجیاں نوی وی ایسیدارس دیندے سن
عارف عبدالمقین اپنی کتاب "پیر کم پیر چول" وچ لکھدے ہیں
"بابا فرید نے ساری حیاتی نماز دی ادا ایگی وچ کدی وی
عفت نہیں ورتی سی"

قرآن وچ نماز دا ذکر 730 وار آیا ہے تے مرن فکر وں پہلا
سوال نماز بارے پھیا جاوے گا - نماز دی اہمیت دے
بلیش نظر بابا فرید نے اپنے شلوفاں وچ ایسیدی تبلیغ
کیتی اے -

۱۔ اٹھ فریدا و فوساج، صبح نماز گزار
جو سر سائیں نہ نیویں، سو سر کپ اتار

۲۔ فریدا بے نماز اکتیا، ایہ نہ بھلی ریت
کبھی چل نہ آیا، پنجے وقت مسیت

غور تے تکبر دی مذمت

غور تے تکبر اللہ دی ذات نوں لبند
نہیں - بڑائی دی عفت آک اللہ نوں ای
حج دی اے جیڑاں ایس دوجیاں نامالک
اے - انسان تے رب دی بنائی ہوئی
آک مخلوق اے جو ایس ذات دی محتاج
اے - ایس لٹی انسان نوں غور تے تکبر حج دانہیں

تے نہ ای اسلام و حج ایس نوں پیند لبنا جاندا
اے۔ قرآن و حج ارشدا ہے۔

ولا تمش فی الارض مہرجا انک من تخرق الارض
ولن تبلغ الجبال طولا

زمین اُتے آگے آگے نہ چل کیوں جے نہ توں
زمین نوں پھاڑ سگناں ایس تے نہ ای
پھاڑاں دی بلندی تیکر اپر سگنا ایس
(سورۃ بنی اسرائیل)

حدیث شریف اے۔

جیندے دل و حج غرور داراٹی جینا وی
دانہ ہو یا وہ جنت و حج نہیں جاسکدا۔

تکبر تے اُتر چھڑدین مال انسان دوزخ حی آگ
ٹوں حج جائد اے۔ بابا فرید فرماتدے بنس۔

فرید امن میدان کر، ٹوٹے ٹپے لاہ
اُتے مول نہ آوسی، دوزخ سندی بھاہ

اے بیور تھاہ فرماتدے بنس۔

فرید امیں نوں منج کر تلی نہ کر کٹ
بھرتے خزانے رب دے جو بھاوے سولٹ

وحدت الوجود داکر

تصوف دا اہم نظریہ وحدت الوجود ای جینوں

فارسی و حج ہمہ اوست (سبح کج اوہ اے) آکھدے بنس

ایس تصور نوں اسلامی دنیا و حج محی الدین غزالی نے

فقار فکریا تے ساری ژندی ایسے نظر یے دایر چار
 کیتا "فصوص الحکم" تے "فتوحات مکیہ" اوسیاں
 دیاں لٹوف تے وحدت الوجود بارے بہترین کتاباں میں۔
 ہمہ اوست ہونے شاعری دافکر تری مخورائے تے
 چشمتی تے قادریہ دے سارے فقراء ایسے نون لٹوف
 دی جان قرار دیندے میں تے بابا جی وی ایس دے قائل
 سن: ایسے نظریے مطابق ساری کائنات وجود
 خدا توں پیدا ہوئی رب سونے تے اپنے آپ توں
 مختلف ہفتاں وچ ظاہر کیتا۔ لہذا ایسے ساری
 کائنات وچ جو کج وی وجود اے اوسے ذات
 دا عکس یا جھلکار ہے نہیں۔
 بابا جی دے کج شلوک ایسے حقیقت دی دس پلوں دے
 میں۔ جیویں!

فرید اخالق خالق میں 'خالق و سے رب مانہ
مند آکس نون آکھے 'جاں آکس بن کوئی نانہ
 وحدت الوجود دے حوالے نال انسان تے رب دی نسبت
 قرآن دی آیت ونحن اقرب الیہ من جبل الوریڈ
 توں واقع ہوئی اے "تے ایسے انسان دی شاہ
 رگ توں وی نیڑے آں۔" **(سورۃ ق)** قرآنی آیت
 دا مفہوم بیان کر دایا فرید اشلوک ویکھو۔

فرید اجنقل جنقل بیا بھوین، ون کنڈا فوڑیں
وسی رب پیالے 'جنقل بیا ڈھونڈیں
 کہ انسان توں رب دی تلاش لئی جنقل وچ مارا
 مارا پھرن دی لوڑ نہیں رب انسان دے دل وچ لوڑ سدا اے۔

عشق حقیقی دایمان

حُبّت خود غمخیزی تے نفس پیرشی توں
پاک ہوئے تے عشق دادرہ حاصل کر لیندی اے۔
ایہدی سب توں اعلیٰ شغل کہ رب نال عشق اے جینوں
عشق الہی یا عشق حقیقی آھیا جاڈا اے۔ لقوف دے
رستے تے ٹرن والا انسان ہر ایٹیاں بدیاں تے ہریاں
عادتاں توں پاک ہو ڈا اے آخر کار حقیقت اعلیٰ کا
کھجا پیندی اے۔ ایہی اوہ حقیقت اے جیٹری
ساریاں چنگیاں فغتاں تے فوییاں دی مالک اے
انسان جہوں تک اپنے ظاہر باطن تے تن من توں سجا
تے پاک صاف کرے اپنے آپ توں نہ بھان لووے
رب توں دی ذات توں نہیں بھان سکدا۔ نابا
فرید عشق حقیقی دے حصول لئی عقل لطیف رکھن والے
اشرف المخلوقات انسان توں گریباں وچ جھانکے
ٹود احتسابی دامنورہ د بندے فرمائے نہیں۔
**فرید اے توں عقل لطیف کالے لکھ نہ بیگم
آپنے خرپوان میں، سرنیواں کر دیکھ**

سپائی دادرہ (7)

بابا فرید نے اپنی سنا عمر ہی دے ڈرے
لوکاں توں سچ بھیکیں دی ترغیب دیتی اے۔ اللہ
وی سچ لوکن والیاں توں پسند فرمائے نہیں۔
درست سؤلے لے نہ

بے شک سچ انسان نون نیکی ول لئے جاندا
 اے تے نیکی بندے نون جنت ول لے جاندا
 اے تھوٹ انسان نون برائی ول لے کے
 جاندا اے تے برائی انسان نون جہنم ول
 لے جاندا اے۔

(سید بخاری 6094)

بابا فریدی انسان نون سچ نون بولن دی ترتیب دیندے
 یو یا کیندے نیں۔

۷ بولے سچ دھرم تھوٹ نہ بولے
 جو گزرنے والے واٹ مریداں جو تے

(8) لو بھوتے لایع دی مذمت

عاشق تے سمجھتی برائیاں داسبب
 عاشقے وچ قناعت، حوصلہ، صبر دانہ بیونا اے۔
 جے ایہہ شےواں زندگی وچ اختیار کر لیاں جان
 تے لو بھوتے، خرم، لایع، حسد تون چھیا جاسکدا اے۔
 حسد تے ملے ورتیاں بیٹیاں ریاں، امی، بھوت، آج مر جان
 گیاں۔ لہذا روکھی سوکھی روٹی یعنی سادہ زندگی بسر کرنا
 ای کامیاں زندگی دارا اے۔

۷ رکھی سکھی کھا کے، ٹھنڈا پانی پی
 فرید اوکیو برائی چوپڑی نہ کر سائیں جی

(9) صافقت دی مذمت

بابا فرید نے اپنی شاعری میں منافقت دی مذمت کی ہے۔
 دو غلامیں بندہ نہ تھے مومن رہیں اے تھے نہ ہی کافر
 منافق تیسو توں زیادہ خطرناک ہو گا اے۔
 قرآن مجید میں رب تعالیٰ منافق دی سزا بارے
 فرماتے ہیں۔

ان المدفقین فی الدرك الاسفل
 سے شک منافق آگ کے ٹپے گڑھے
 میں بیوں گے

الیں ہی بابا فرید منافقت دی مذمت کرتے ہیں
 تاں جسے لوگ الیں توں پیر پیر کر کے دوڑنے دی آگ
 تو بچ سکن۔ اوہ کچھ دیے ہیں۔

دلوں محبت جن سیٹی سجیا
 جن سن پور مکہ سے کا ڈھے کیا

دل آزاری دی ننڈیا

بابا فرید نے شاعری میں لوگوں کو
 حسن سلوک دے تال رہیں دی نندین لکھی ہے۔
 قرآن میں ارشاد باری تعالیٰ ہے۔

والكظمين الغيظ والعافين عن الناس
 غصہ پی جان والے تے لوگوں نوں
 معاف کرن والے اللہ نوں بڑے پسند
 نیں۔

(سورة آل عمران)

لوگاں وچوں سب نالوں چننا اوہ
اے جیندہ اخلاق سب نالوں چننا اے

دل خدا دا گھوڑو نڈا اے۔ ایس لئی ماہی فریدہ اپنی
شاعری وچ حسن سکھو تے برداشت مٹا دادرس
دیندے ہن

سبھناں من نائک ٹھاہن مول جی ننگوا
جے توں پری سک ہیا ڈ نہ ٹھاٹے کیندا

آخرت دی فکر کرن دی تلقین

عقیدہ آخرت توں دین اسلام وچ اہمیت
حاصل اے تے ایہہ دین اسلام والہم رکن اے۔ مسلمان
ہون دے ناطے ساڈا ایہہ ایمان اے کہ ایہہ دنیا عمارتی
اے۔ جو کوئی وحی دینا تے آیا اے اوہنے آخر کار مہرنا
اے۔ انسان توں دنیا اہٹے کسے مقصد دے تحت تھلپا
گیا اے۔ ارشاد باری تعالیٰ ہے۔

آیت: وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون
ترجمہ: میں جن تے انسان ایس لئی پیدا کیتے

کہ ایہہ میری عبادت کرن

آب اور جگہ قرآن وچ ارشاد باری تعالیٰ اے۔

وما هذه الحياة الدنيا الا لهو ولعب۔ وان الدار

الآخرة لهي الحيوان، لو کا نو جعلمون

ترجمہ: اور ایہہ دنیا دی زندگی تے نفس آب کھیل قماشہ اے

البتہ آخرت دی زندگی ای حقیقی زندگی اے کاش اے
لوٹ جانگے بعد ندے۔ (سورۃ العنکبوت)

بابا جی فرماتے ہیں کہ جے بندے نوں ایہہ پتہ لگ جاوے کہ دنیا
عارفی تے قاتی اے تے اوہ کدی وی غفلت تے کمرے سگوں
آخرت بارے اسی فکر مند رہے

جے جانا فرجائے اگھم نہ آئیے
تھو تھی دنیا لگت نہ آپ و تھائیے
بابا جی بندے دی غفلت دے بارے لکھ دے ہیں تے

۔ فرید اچار گوائیاں پنڈھنے چار گوائیاں سم
لیہما رب منگیسیا، توں آ یوں کیہڑے کم

کہ بندے نوں ایہیں دنیا و نہج آئے غفلت دی بندہ و نہج
ستائیں رہنا چاہیدا۔ مرن تو بعد بندے نوں رب و نہج
دے ساہنے پیش ہو نا اے تے رب ساڈے کوں ساڈے
اجمال دے بارے پوچھے گا ایہیں ہی انسان نوں آخرت
دی فکر کرن چاہیدا چاہیدا اے تے اے آخرت
و نہج کا فیاب ہو سکے۔

اب اور شلوک و نہج انسان نوں عورت تے آخرت دے بارے
تلقین کر دے پوچھے کیہندے ہیں۔

۔ ویکو فرید ا جو تھیا تیری داڑھی پوٹی بھور
۶ تھاں تیرے آئیاتے پھیلا رہ گیا دور

ذات دی نفی (۱۲)

بابا فرید دے فلام دی اچھی گل ایہہ کہ اوہ
ہر تھاں اپنے آپ نوں مخاطب کر دے ہیں جو لغت کرن
دا اب اعلیٰ طریقہ اے ایہیں طرح قل دا اثر دونا
ہو جائدا اے۔ براہ راست کسے نوں مت دی گل آکھو

تے اوہ براعتانوارے۔ بابا فرید بہر شلوک فتح فریدا
آکھ کے اپنے آپ نوں ساواں رکھ کے نفیث کر دے میں
اوج اویناں دی شفیت داوڈا این ناکھ کر سامنے آجاندا

اے۔ بابا فرید دا انداز ایسہ اسی کہ اوہ اللہ تھے دے مقرب
بندے تے بائبل صوفی بیوں دے باوجود آکھوے میں کہ میں
انہیاں کر توتاں تے بھڑے ماں دی وجہ توں سیاہ
ہو گیا آں پر لوکی سوچ رکھے میں کہ میں کوئی درویش آں
ایسہ اصل فتح ذات دی نفی تے حاجی انلسی دی
بستر بن عشاق اے فرماتے میں۔

**فرید اقلے مینڈے کپڑے، کالا مینڈا او پس
گناہیں پھر یا میں پھر اں، لوگ کہیں درویش**

شکر کرن دی تلقین

بابا جی انسان نوں شکر کرن دی تلقین
فرماتے میں۔ اللہ انسان نوں جس حال و فتح رکھے
انسان نوں اوہ شکر ادا کرنا چاہیدا اے۔
شکر گزار بندہ ای دنیا تے آخرت دی بھلا سٹاں
حاصل کرن و فتح عاصیاب پوٹے گا۔ فرمان باری تعالیٰ
ہے۔

آیت: و یعضی اللہ الشاکرین

ترجمہ: اور اللہ شکر کرن وایاں نوں جلد
ای بدلہ دے گا

(سورۃ آل عمران)

بابا جی ابیس گل تے یقین رکھدے ہن کہ ہر حال وینج اوہدی
رضائے رافعی رہنا چاہی ۱۱۷۔

فرید ادکھ سکھو آب کر، دل تے لاہ وکار
اللہ ہاوے سو ہلا تاں بھے دربار

جے انسان چاہندا اے کہ اللہ تعالیٰ اوہدی نال پو جائے
تے فیر دینداری، نفرت، حسد، کینہ، بعض، کرم دھڑوں
دل پاک کرنا ضروری اے اے تاں جے چاہتے پاک دل
رضائے قمر با حائل ہو سکے۔

جیٹ آفتاب اللہ کا بندہ پو جاندا اے تے سارا جگ اوہدی
پو جائدا۔

آپ سنواریں میں ملیں، میں ملیاں سکھو ہوئے
فرید اے توں میر پو رہوین، سو جگ بتر ہوئے

فاعل مرشد اذکر

لقبوف وینج مرشد تون خاص مقام فاعل اے۔
بنجالی عوفیانہ شاعر کی وینج مرشد اذکر پڑھی عقیدت
نال سبتا گیا اے۔ مرشد القور قرآن دی آیت تون
واقع پو تدا اے

اے ایمان والیو! میری راہ لیجھن تھی وسیلہ (مرشد)
تلاش کرو۔

یعنی مرشد اوہ لیتی اے جیٹ اپنے مرید تون کامیاب
زندگی گزارن کے نال نال آخرت تھی سبت اعمال دی تباری
تھی وی فائل کر دے۔ بابا جی مرشد دی تھان دسرے فضلہ

میں کہہ اوس بندے ٹوں عمر سعد من لینا جا بسدا الے حبیدے
 کو لوں کم دی شے حل سکے۔ ہرے تے تھیرے قے دی مثال
 بالکل ایلیج اے جیویں تھیرے وچ تھو ماریاں کج حاصل
 ہنیں ہوسکدے ہوتا سوائے چکر دے۔

بابا فرید دے ہن۔

فرید اسوای سرور ڈھونڈ لبہ، جتھوں بھی وقت
 تھیر ڈھونڈیں کیا بیو وے، چکر ڈبے ہتھ
 تھیرا فرید دے عمر سعد خواجہ خنتار کالی تے اوسیاں دی
 باطنی تے روحانی تربیت بڑی خوبی کیتی سی۔ ایسے وجود اے کہ
 آگوں بابا فرید نے ہزاراں لوکاں دی اصلاح کیتی۔

بابا فرید فرزند دہلی شلوک وچ اکھڑے س

کج نہ تھے، کج نہ سمجھے، دنیا کھی تھاہ
 سائیں میرے چننا کیتا، نہیں تاں پلنبھی وجھاں آہ

مکری فکل

مکری فکل ایہہ تے بابا فرید نے شاعری دے
 ڈرے اپنے دور دے لوکاں نوں اسلام تے اخلاقیات دی
 تبلیغ کیتی سی۔ اینیاں دی شاعری وچ روحانی لذت
 محسوس ہوندی اے۔ اونہاں نے دنیا تے آخرت دی
 کامیابی حاصل کرن دے سارے گروہ کوئی بندہ
 جے اینیاں دی شاعری نوں پڑھے تے اپنے آپ
 نوں سدھارن دی کوشش کرے تے اوہ بندہ واقعی
 بندہ بن سکدا اے۔ کیونکہ اونہاں دی شاعری دالہم
 موضوع ای اخلاقیات دی اصلاح سی۔
بقول ڈاکٹر حفیظ الرحمن پسر:

بابا فرید پوراں دا اطلاق نوں سنوارن تے کردار لوں بناون دی ہدایت دا
 عجیب طریقہ اے اوسیاں دا ایہہ طریقہ ہر عومن تے حاضر دے دل نوں وسندے اے۔